

Erdészeti rendeletek tára.

Körrendelet valamennyi közigazgatási bizottságnak és kir. erdőfelügyelőségnek.

(A véderdő-, futóhomokon és föltétlen erdőtalajon álló erdők felujtásának vagy beerdősítésének ellenőrzése, az erdősítési munkálatoknak elrendelése és a káros legeltetésnek betiltása ügyében.)

36.016. sz. Az 1879. évi XXXI. törvénycikkben foglalt erdő-törvény 2., 4. és 5. §-ai értelmében a véderdőkben, futóhomokon álló erdőkben és a szántóföldnek, rétnak, kertnek vagy szőlőnek állandóan nem alkalmas, feltétlen erdőtalajon álló erdők feltétlenül fentartandók s illetve a kiirtott vagy kivágott területek legfeljebb 6 év alatt újra erdősítendők.

A törvény ezen rendelkezése, mely míg egyfelől a közérdek által követelt erdőfentartásnak elengedhetlen föltételeit foglalja magában, másfelől a magán gazdaság érdekében is föltétlenül szükséges, s mint olyan intézkedés, mely a közjó előmozdítása mellett a magán erdőbirtokosok egyéni érdekeinek biztosítására is szolgál, minden körülmények között a legszigorubbán teljesítendő.

A káros vagy hibás erdőkezelés hátrányainak, valamint az illető erdőbirtokosokra ezért nehezedhető erdőrendészeti büntetéseknek lehető elhárítása végett, és figyelemmel arra, hogy hivatalos körutaim alkalmával számos elszomorító tapasztalatból arról kellett meggyőződnöm, miszerint sok magánerdőbirtokosnál az erdősítési munkálatok a felujtás teljes sikerének kockáztatásával elmulasztatnak; s még a föltétlen erdőtalajon álló oly erdőkben is, melyekben már maga a kihasználás sem felelt meg a legszükségesebb szakbeli kellekeknek, a legeltetés vagy más hasonlóan káros időközi használat gyakoroltatik: szükségesnek tartom, hogy a közigazgatási bizottságok és a kir. erdőfelügyelőségek az erdőtörvény életbe lépése után keletkezett vágásokat, irtásokat és más módon képződött tisztásokat a véderdő, futóhomokon és föltétlen erdőtalajon álló erdők közé sorozandó területeken, a törvény fennebb idézett általános rendelkezése alapján, semmi különbséget sem téve arra nézve, vajjon azok a 17. §. alá tartozó vagy egészen magánbirtokosok tulajdonát képezik-e; addig is, míg azokra nézve a törvény által kitűzött 6 évi, vagy esetleg külön erdőrendészeti ítélettel megszabott rövidebb beerdősítési határidő letelnék, gondos figyelemmel kísérjék, s a mennyiben azoknak állapotát, akár a természeti viszonyoknál fogva, akár a helytelen kezelés s esetleg káros időközi használatok miatt olyannak találják, mely mellett a beerdősítés sikere a munkálatok megkezdésének további elhalasztása avagy a káros használatok meg nem szüntetése esetében kétségessé válhatnak, azonnal

közelépjenek, s a birtokosokat előre is figyelmeztetve a törvény szigorára, a szükséges munkálatok teljesítését haladéktalanul elrendeljük.

Kivánatosnak találok különösen, hogy a kir. erdőfelügyelők és a közigazgatási erdészeti bizottságoknak azon tagjai, kik a folyó évi 28.487. sz. rendelet értelmében a véderdők kijelölése végett a törvényhatóság erdőségeit bejárják, a törvény életbe lépése után keletkezett mindennemű erdőtlen területet lehető gondosan megszemléljék, s azon eseteket, melyekben az okszerűtlen kezelés és használat s különösen az újra erdősítést veszélyeztető káros legeltetés aggályokra ad okot, a szükséges tilalom elrendelése végett a közigazgatási bizottságoknak bejelentsek.

A tilalom, a legeltetést és más hasonló módon káros használatot, illetőleg a feltétlen erdőtalajon, véderdő- és futóhomoktalajon álló erdőkre nézve, az erdőtörvény 4., 5. és 7. §-ai alapján, a törvény azon határozott rendelkezéseire való hivatkozással mondandó ki, melyek a megjelölt talajminőséggel bíró erdők fentartását feltétlenül megkövetelik, s melyekből ennél fogva önként és minden kételyt kizárólag következik, hogy a törvény végrehajtásánál minden olyan cselekmény vagy használat, mely a most idézett határozatokkal ellentétben áll, idejekorán megszüntetendő.

Utasítom ennél fogva (czimet), hogy a vágások s más beerdősítendő területek legeltetését, a mennyiben az a talaj termőképességének megmaradását s illetőleg a felújítási vagy beerdősítési munkálatok sikerét veszélyeztethetné, ezen rendeletem alapján, különbség nélkül arra, hogy a kérdésben forgó erdőterület az erdőtörvény 17. §-ában megnevezett, avagy magánerdőbirtokos tulajdonához tartozik, azonnal tiltsa meg; a betiltás megtartására szigoruan felügyeljen; a kiadott tilalom vagy rendelet áthágásával erdőrendészeti áthágást elkövető birtokos büntetésére pedig a fenforgó viszonyok és illetve a károsítás mértéke szerint a törvény 48., 51. és 53. §-aiban foglalt büntetéseket alkalmazza.

Budapest, 1883. augusztus 15-én.

Széchenyi.

Körrendelet valamennyi kincstári erdőhatóságnak.

(A véderdők kijelölésénél való közreműködés ügyében.)

35.731. sz. A véderdők kijelölésének kiváló fontosságú munkálata a közigazgatási bizottságok és királyi erdőfelügyelőségek részéről most lévén folyamatban, vonatkozással az e tárgyban idei 28.487. sz. a. kiadott s az „Erdészeti Lapok“-ban foglalt rendeletárban és a „Közgazdasági Értesítő“-ben közölt utasításra, felhivom az erdőható-

ságot, hogy maga részéről és összes alattas erdőtisztjei s illetve erdő-gondnokságai útján gondos figyelemmel legyen arra, hogy nemcsak a kincstár birtokában lévő véderdők jelöltessenek ki olyanoknak, de azok is, melyek az erdőhatóság, vagy alattas közegei tudomása szerint bármely más birtokosnak tulajdonában vannak. A nem állami birtokban lévő véderdők kijelölésének pontosabb eszközlése végett tehát az erdőhatóság, vagy alattas erdőtisztjei részéről ugy most, valamint később is akkor, a midőn valamely erdőnek véderdő minőségével bíró természetéről szereztetik meggyőződés, az illetékes közigazgatási bizottságnál, vagy a királyi erdőfelügyelőségnél azonnal írásbeli bejelentés teendő.

Budapesten, 1883. augusztus 19-én.

A miniszter megbízásából:

Bedő Albert.

~~~~~

Körrendelet valamennyi m. kir. erdőhatóságnak.

(Az erdészeti személyzet utiköltségeinek az utalványozási jegyzékekben való egyszerűbb kimutatása ügyében.)

34.625. sz. Az állami erdészet külső személyzete által az erdőhatóság kerületében teendő utazások költségeinek az utalványozási jegyzékekben való egyszerűbb kimutathatása céljából rendelem, hogy miután a fennálló szabályok értelmében minden egyes utalvány az utalványozási jegyzékbe is bevezetendő, jövőre az ügyvitel egyszerűsítése végett az alárendelt erdészeti közegek havi uti-, illetőleg napidij számláit ne külön-külön szám alatt tárgyalja, hanem azokat havonként összegyűjtve és sommás jegyzékbe hozva, egy szám alatt érvényesítse és az érvényesített főösszeg kiutalványozása alkalmával csak ezen főösszeget vegye fel az utalványozási jegyzékbe.

Kivételt képeznek ezen eljárás alól az erdőhatóság főnökének, valamint az erdőszámvevőségi személyzetnek külön miniszteri rendelettel engedélyezett utiilletményei, nemkülönben azon erdőtisztek utiköltségei is, kik miniszteri intézkedés folytán küldetnek ki, vagy a kik az erdőhatóság kerületén kívüli utazásokkal bíznak meg; ezek költségei tehát a sommás kimutatásba nem veendőek fel, hanem — hivatkozással az illető rendeletre — az utalványozási jegyzékekben jövőre is részletezve lesznek kimutatandók.

Budapest, 1883. augusztus 20-án.

A miniszter megbízásából:

Bedő Albert.